

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt X. Idem (a) V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

dispensatione clericus conjugatus manet persona ecclesiastica, & gaudet privilegio fori, & canonici. Quam opinionem non levibus probavit funda-

mentis collega meus Illustr. D. Rodericus Pargz & Mandia, quondam Academiae nostrae Cancellarius, nunc verò Episcopus Accitanus.

CAPVT X.

Idem (a) V.

VT consultationi tuae breviter satisfiat, respondemus, quod R. miles tuae diocesis, qui sicut tibi humiliter est confessus, olim in minori constitutus aetate, cum modicum sciret legere, vel cantare, tonsuram tamen & coronam clericalem assumpsit, quam gestare inter milites, & laicos erubescit, non est cogendus deferre habitum clericalem.

NOTÆ.

(a) V. J. Ita legitur in quinta compilatione, sub h. tit. cap. final. Cujus autem in præfenti existimat, Honorium rescribere Linconiensis Episcopo, juxta cujus sententiam ita restituenda est inscriptio: *Willelmo Linconiensis Episcopo*; temporibus enim Honorii III. Linconensem regebat Ecclesiam Willelmus, qui postea fuit in Ecclesiam Rhemensem translatus, ut refert Chenu in *sermo Presul. Lincon.* De Ecclesia Linconensi nonnulla notari in cap. 8. de *rescriptis*.

COMMENTARIUM.

Vulgo textus hic accipitur de clerico primâ tonsurâ tantum initiato, militiæ nomen dante, qui non tenetur deferre in ipso exercitû, & belli congressu tonsuram. Sed certè si de tonsurato in bellum proficiscente accipiatur præfens decisio, parvam, aut nullam continet dubitandi rationem; nam licet clericis in majoribus gradibus constitutis militiæ nomen dare interdictum sit, cap. *clericorum* cap. de *his clericis* cap. eos *quis*, 20. *quæst.* 3. cap. *clerici* cap. *quicumque*, c. *ex multa*, de *voto*: illustrant latè Lantæ *reter. lib. 21. de veteri mon. cap. 25.* Barbosa de *jure eccles. lib. 3. cap. 4.* Becanus de *beilo* 9. 18. *num.* 21. Diana p. 10. *tract.* 2. *resol.* 2. Gibalin. de *irregul. cap. 4. difficult.* 4. Rouffelius *lib. 7. hyst. Pontif. jurisdict. cap. 6.* & si beneficia possideant, illis privandi sunt, Concil. Andegav. *can. 7.* ibi: *Clerici quoque, qui relicto clero se ad secularium militiam, & ad laicos contulerint, non injussu ab Ecclesia, quam relinquunt, amoveantur.* Tamen clerici in minoribus constituti ritè possunt, sicut alii laici, ad militiam proficisci, ut probat Diana *de hæresol.* 2. Et sicut conjugati, vel aliis negotiis secularibus impliciti non coguntur tonsuram deferre, ita nec milites. Unde credi-

non potest, Episcopum Linconensem consuluisse Honorium III. in casu adeò aperto, cum videlicet, qui tantum primâ tonsurâ erat initiatus, militiæ nomen dederat, utrum tonsuram deferre cogendus esset, cum tunc tanquam laicus incedere potuisset. Quare existimabam, Rodericum, de quo in præfenti, nullo modo militiæ nomen dedisse, sed in ipsa civitate degisse: quod ut facilius percipiatur, observo apud scriptores mediæ ætatis plerumque nobiles viros, Dynastas, & Toparchas, milites appellari, quos & nos vulgò appellamus *Cavalleros*: de quibus sanctus Bernardus ad *Engenium lib. 3. cap. 5.* ubi conqueritur de clericis, qui ut laici incedebant, his verbis: *Quid sibi vult, quod clericus aliud esse, aliud videri volunt; id quidem minus castum, minusque sincerum; nempe habuit militem, quæstus clericus, actum neutrum exhibent.* Sic miles Tercellinus, ipsius sancti Bernardi pater, miles appellatur ab Willelmo Abbate *lib. 1. vita ejusdem sancti*, eo quòd esset vir antiquæ, & legitimæ militiæ, id est, nobilitatis. Et Petrus Blesens. *epist.* 78. Gaufridum, nobilem appellat militem, sanguine, & animi generositate præclarum. Et *epist.* 94. reprehendens nobilium fastum, superbiæque, ait: *Nepotum vestrorum milium fastuosam gloriam tolerare non possum.* Probat Saufay in *Panopl. cleric. p. 2. lib. 3. cap. 2.* quibus suppositis eam credo esse Honorii mentem, ut R. miles, id est, nobilis Dynasta, qui in minori ætate tonsuram acceperat, eamque postea inter alios Dynastas, & laicos deferre erubescit, cum nec Ecclesiæ inserviret, sed potius ut laicus incederet, cum quæreretur, an cogendus esset eam deferre, cum adhuc per conjugium, vel similem actum non deseruisset statum clericalem; respondit Honorius, quod non est cogendus inter alios nobiles tonsuram deferre, cum ipsam propria voluntate deferere velit, nec beneficium aliquod ecclesiasticum obtineat.